ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 1ης Απριλίου 2004 *

Στην υπόθεση C-64/03,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους J. Grunwald και H. Støvlbaek, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, εκπροσωπούμενης από τους W.-D. Plessing και M. Lumma,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 98/30/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου (ΕΕ L 204, σ. 1), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία,

* γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Rosas, πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen (εισηγητή) και N. Colneric, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl,

γραμματέας: R. Grass,

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 14 Φεβρουαρίου 2003, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ, προσφυγή, με την οποία ζητεί να αναγνωριστεί ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 98/30/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου (ΕΕ L 204, σ. 1, στο εξής: οδηγία), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

2 Σύμφωνα με το άρθρο 29 της οδηγίας, τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, προκειμένου να συμμορφωθούν με αυτήν, το αργότερο δύο έτη μετά την έναρξη ισχύος της οδηγίας και ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή. Σύμφωνα με το άρθρο 30 της οδηγίας, αυτή άρχισε να ισχύει στις 10 Αυγούστου 1998. Επομένως η προθεσμία μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο έληξε στις 10 Αυγούστου 2000.

3 Μη λαμβάνοντας εκ μέρους της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας καμία γνωστοποίηση σχετικά με τη θέση σε εφαρμογή της οδηγίας, η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 226, πρώτο εδάφιο, ΕΚ, κάλεσε αυτό το κράτος μέλος να υποβάλει τις παρατηρήσεις του και στη συνέχεια της απηύθυνε στις 13 Ιουνίου 2001 αιτιολογημένη γνώμη, με την οποία την κάλεσε να λάβει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της γνώμης αυτής. Δεδομένου ότι από τα στοιχεία που κοινοποίησαν στην Επιτροπή οι γερμανικές αρχές κατόπιν της ως άνω αιτιολογημένης γνώμης προέκυπτε ότι ορισμένες διατάξεις της οδηγίας δεν είχαν ή είχαν εν μέρει μεταφερθεί στο εσωτερικό δίκαιο, η Επιτροπή αποφάσισε να ασκήσει την παρούσα προσφυγή.

4 Η Επιτροπή κατηγορεί την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας αφενός ότι δεν μετέφερε στο εσωτερικό δίκαιο ορισμένες διατάξεις της οδηγίας και αφετέρου ότι μετέφερε εν μέρει μόνο ορισμένες διατάξεις της αυτής οδηγίας. Επομένως, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 29 της οδηγίας.

5 Η Γερμανική Κυβέρνηση δεν αμφισβητεί τις επίδικες παραβάσεις. Θεωρεί όμως ότι οι αναγκαίες διατάξεις για τη διασφάλιση της πλήρους μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας δημοσιεύθηκαν στις 23 Μαΐου 2003 και άρχισαν να ισχύουν από την επομένη.

6 Συναφώς, επιβάλλεται η υπενθύμιση ότι, κατά πάγια νομολογία, η ύπαρξη παραβάσεως πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με την κατάσταση του κράτους μέλους όπως αυτή παρουσιαζόταν κατά τη λήξη της προθεσμίας που τάχθηκε με την αιτιολογημένη γνώμη και ότι οι μεταβολές που επέρχονται στη συνέχεια δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη από το Δικαστήριο (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 16ης Ιανουαρίου 2003, C-63/02, Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου, Συλλογή 2003, σ. I-821, σκέψη 11).

7 Εν προκειμένω, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δεν αμφισβητεί ότι δεν μετέφερε πλήρως την οδηγία στο εσωτερικό δίκαιο εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

8 Επομένως, η προσφυγή της Επιτροπής είναι βάσιμη.

9 Συνεπώς, επιβάλλεται να αναγνωριστεί ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

Επί των δικαστικών εξόδων

10 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή υπέβαλε σχετικό αίτημα και η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 98/30/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.**

2) **Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.**

Rosas Schintgen Colneric

Δημοσιεύθηκε στο Λουξεμβούργο σε δημόσια συνεδρίαση την 1η Απριλίου 2004.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του τρίτου τμήματος

A. Rosas